Kleine ettertjes

Nog even een riedeltje lachen om de DSB-soap. Frank de Grave heeft zelf nooit ontslag genomen, maar is er gewoon uitgeflikkerd door Scheringa. Eén dag voordat zijn proeftijd afliep kreeg hij een oprottelefoontje van de Wognumse woekeraar. Frank zelf wist niet eens dat hij een proeftijd had. Misschien is dat nog wel het meest verbazingwekkende: op dat niveau een baan bij zo'n enge koopsompolissenboer aannemen en niet op de kleine lettertjes letten.

Topman bij de DSB! Een bedrijf dat juist bestond bij de gratie van die kleine lettertjes. Met grote schreeuwende woorden werd je als klant naar binnen gelokt, waarna je geheel tot op je boxertje werd uitgekleed. Totaal verkleumd las je daarna in die kleine lettertjes dat Dirk daar alle recht toe had.

En op die basis hingen er hele dure schilderijen in Spanbroek, draaiden topschaatsers hun supersaaie rondjes in Thialf en andere stadions, werd er redelijk goed gevoetbald in Alkmaar en bewoonde Dirk zelf een aantal ridicule pandjes, waar hij regelmatig met een privévliegtuig naar toe vloog. Daarom is het zo geestig dat die Frank de Grave alles had gelezen behalve de kleine lettertjes.

Hoe dom kan je zijn? Nu begrijp ik ook dat hij steeds diplomatiek zweeg over zijn ontslag. Hij kon moeilijk uitleggen wat voor onbedaarlijke minkukel hij eigenlijk was. Een contract aangaan met een van de grotere gluiperds van Nederland en dat dan

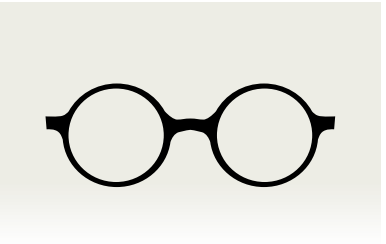

niet goed doorlezen. Op dat niveau zoiets essentieels vergeten. Hij werd niet gevraagd om de lijnen te krijten in het stadion van AZ of om de schaatsen van Marianne Timmer te slijpen, nee hij moest een bedrijf met een miljardenomzet leiden.

Maar nog leuker is de rol van de commissarissen van Dirk: Robin Linschoten en Edje Nijpels. Die werden gebeld door Dirk met de mededeling dat Frank er een dag later op staande voet uit gedonderd zou worden. De heren namen deze mededeling van de Noord-Hollandse *godfather* voor zoete koek aan. Geen sprankje protest. Geen vraag. Niet even bellen met Frank. Gewoon doen wat de hond blaft. Zo doen VVD'ers dat onder elkaar. Van je partijgenoten moet je het hebben binnen deze liberale club.

Ik vraag me af of die Nijpels eigenlijk wist dat hij commissaris bij de DSB was. Heb laatst het lijstje van Edje zijn nevenfuncties gezien en volgens mij kan zelfs god zelf dit werk niet aan. Noem een bedrijf en je ontdekt dat hij adviseert, lobbyt of slijmt bij zijn Haagse vriendjes zodat de desbetreffende firma er uiteindelijk beter van wordt.

Dirk stelde dus twee sneue marionetjes aan als commissaris bij zijn maffiose bankje, de absoluut niet ter zake kundige Robin en Ed deden dat graag als ze maar op tijd hun geld vingen en hun voormalige partijvriendje Frank de Grave las niet bij welke oplichter hij eigenlijk in dienst trad. We hebben het nu over Nederlands topmanagement. Meneer Scheringa geeft inmiddels dure lezingen voor zielige mannen, die in een bitterballenzaaltje voor de oplichter klappen. Ooit hield De Nederlandsche Bank toezicht op dit zielige circus dat arme sukkels, die een serre aan hun doorzonwoninkje wilden bouwen, naaiden en tilden terwijl ze metselden.

Daar mag je als eenvoudig columnist met vier jaar mavo toch heel hard om lachen?

Dit is de top van ons land! Die Nijpels leidt nu het ABP, een van de grootste pensioenfondsen ter wereld. De man die amper de vier cijfers van zijn eigen pincode kan onthouden beslist over honderden miljoenen. Dat is toch liever dan lief? In zo'n land kan een Wellink zich toch gemakkelijk handhaven en mag Zalm lekker vrolijk doorschateren. En ik mag ze heerlijk oplichters noemen zonder dat ze me aanklagen. Waarom ze dat niet doen? Omdat ze mij niet serieus nemen.

Tip van de cabaretier? Zou ik langzamerhand wel doen. Want jullie zijn oplichters. En nog hele zielige ook!